

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska

Rozjímanie na slávnosť
Sedembolestnej Panny Márie.
Navrhované témy sú: Máriino
vnútorné mučeníctvo; slzy
Panny Márie; súcitné srdce.

CIRKEV nás pozýva pozrieť sa na
posledné chvíle Pánovho života, keď
chcel byť v spoločnosti svojej Matky.
Je to scéna, ktorá by sa pri pohľade z
čisto ľudskej perspektívy zdala byť
bezútešná: odsúdenec na prahu
smrti v prítomnosti vlastnej matky.
Viera však tento obraz osvetľuje a

pomáha nám vidieť, že za tieňmi sú svetlé body. Dokonca sa odvážime zvolať: „Blahoslavená je Panna Mária, ktorá si bez toho, aby zomrela, zaslúžila palmu mučeníctva vedľa Pánovho kríža“[1].

Prečo môžeme povedať, že Panna bola blahoslavená, keď stála pri kríži svojho syna? Iste to možno pochopiť len vo svetle Pánovej Veľkej noci. Máriino vnútorné mučeníctvo, všetka tá skutočná bolesť, bola prekonaná osobitnou, nesmiernou účasťou na radosti z Ježišovho zmŕtvychvstania. Kontemplácia bolestí Panny Márie nám pripomína, že v Kristovi utrpenie nemá posledné slovo: vždy ho môžeme spojiť s niečím väčším, s dielom spásy pre všetkých.

Dnešná svätá Omša sa končí slovami: „Pane, s oddanou vierou sme prijali sviatosť večnej spásy a s úctou si pripomíname účasť preblahoslavenej

Panny Márie na Kristovom vykupiteľskom utrpení; prosíme ťa, pomôž nám vytrvalo znášať ťažkosti každodenného života, a tak dopĺňať, čo chýba Kristovmu utrpeniu v prospech Cirkvi, jeho tajomného tela“[2]. Panna Mária prežívala toto tajomstvo spojenia svojich bolestí s Ježišovým krížom veľmi zvláštnym spôsobom. Panna Mária nám ukazuje, že utrpenie, rozpory veľké či malé, nás nemusia uzavrieť do seba. S vedomím, že vedú k vzkrieseniu, môžu byť cestou, ako byť bližšie k Ježišovi a k druhým.

SVÄTÝ JOSEMARÍA, keď si predstavuje stretnutie Ježiša s jeho Matkou na ceste na Kalváriu, poznamenáva: „S nesmiernou láskou pozerá Mária na Ježiša a Ježiš na svoju Matku; ich pohľady sa stretnú a každý vyleje svoju bolesť do srdca

toho druhého. Trpkosť Kristovho utrpenia zaplaví Máriinu dušu“[3]. Matky nezriedka potláčajú svoje vlastné utrpenie, aby zmiernili utrpenie svojich detí. Zdá sa, že Panna Mária robí to isté: otvára svoje srdce bolesti, aby Ježišovi trochu uľavila.

Umenie všetkých storočí zachovalo v našej pamäti slzy, ktoré Panna Mária vyronila pod Krížom. Ale tieto Máriine slzy „boli premenené Kristovou milosťou; celý jej život, celá jej bytosť, všetko sa v Márii premenilo v dokonalom spojení s jej Synom, s jeho tajomstvom spásy. (...) Preto sú slzy Panny Márie znakom súcitu Boha, ktorý nám vždy odpúšťa; sú znakom Kristovho zármutku nad našimi hriechmi a nad zlom, ktoré postihuje ľudstvo, najmä malých a nevinných“[4].

V našom živote sa budeme stretávať aj s krížmi, veľkými i malými.

Bolestná Panna Mária nám pripomína, že vo chvíli skúšky nikdy nie sme sami. Ona plní poverenie, ktoré dostala z Ježišových úst pred jeho smrťou, a vykonáva nad nami svoju materinskú ochranu. Môžeme si byť istí, že vždy sa nájde niekto, komu naša bolesť nie je ľahostajná, niekto, kto s nami úprimne súcitiť. V Panne Márii nachádzame útechu a silu.

DNEŠNÁ SLÁVNOSŤ nás pozýva, aby sme naplnili svoje srdcia súcitom. Je ťažké prijať Máriin zármutok a tvárou v tvár mu byť ľahostajný: „Ktože by z nás nezaplakal, keby videl, bolesť aká je v jej srdci nevinnom?“[5]. Tieto slová *Stabat Mater* nás chcú pohnúť k obráteniu. Sme otrasení, keď vidíme utrpenie matky nespravodlivo potrestaného človeka. Tvárou v tvár dôsledkom zla

v spoločnosti sme my kresťania
povolání neminúť ich, ale prijať ich s
rovnakým srdcom ako Panna Mária.

O zakladateľovi Opus Dei sa hovorí,
že najmä v posledných rokoch svojho
života „sa pri sledovaní správ v
televízii intenzívne modlil: odporúčal
Pánovi komentované udalosti a
modlil sa za pokoj vo svete“[\[6\]](#). Aj my
môžeme prosieť Máriu, aby sme
dosiahli rovnakú citlivosť tvárou v
tvár utrpeniu, ktorého sme denne
svedkami, či už na ulici alebo v
médiách.

„Daj, nech s tebou plačem, kvílím,“
pokračuje *Stabat Mater*, „a nech s
Kristom spolucítim, kým len tuná
budem žiť. Pod krížom stáť s tebou
túžim, k tebe v žiali sa pridružím a
chcem s tebou žalostiť“[\[7\]](#). Súcitný
postoj nie je slabošský postoj. Panna
Mária nám pri päte Kríža ukazuje
silu milosrdenstva, ktoré je schopné
pozdvihnúť trpiacich a zasiať okolo

nich pokoj. „Obdivuj Máriinu nezlomnú odvahu; pod krížom, s najväčšou možnou ľudskou bolesťou — niet takej bolesti, ako bola jej bolesť — plná odhodlania. — Pros ju o rovnakú statočnosť, aby si aj ty dokázal zostať pod Krížom“[8].

[1] *Rímsky Misál*, Panna Mária bolestná, alelujový verš.

[2] *Rímsky Misál*, slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska, modlitba po prijímaní.

[3] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, IV. zastavenie.

[4] František, *Audiencia*, 23-IV-2022.

[5] Sekvencia *Stabat Mater*.

[6] Blahoslavený Alvaro del Portillo,
Rozhovor o zakladateľovi Opus Dei,
bod 30.

[7] Sekvencia *Stabat Mater*.

[8] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 508.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/slavnost-
sedembolestnej-panny-marie-patronky-
slovenska/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/slavnost-sedembolestnej-panny-marie-patronky-slovenska/) (13.02.2026)